

ת"פ 42976/08 - מדינת ישראל [המחלקה לחקירות שוטרים] נגד צאלח ג'בר, האדי ג'בר, וداع אבוקטיש

בתי המשפט
בבית המשפט המחווזי בירושלים
ת"פ 42976-08-17
בפני: כב' השופט אלכסנדר רון
תאריך: ז' תמוז תשע"ט, 10 يول' 2019

בעניין: מדינת ישראל [המחלקה לחקירות שוטרים]

המאשימה נגד

1. צאלח ג'בר

2. האדי ג'בר

3. דاع אבוקטיש

הנאשמים

nocheimim:-

ב"כ המאשימה עו"ד ביתיה קוליץ
הנאשמים וב"כ עו"ד אבי אודיז

גזר דין

1. כתוב האישום (המתוקן)

לא נמצא טעם לשוב על כל פרטיו כתוב האישום (המתוקן) בו הודה הנאשמים, עם זאת נקבע ליתן ביטוי לתמצית הדברים.

א. על פי החלק הכללי, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שרת נאשם 1 (יליד 1967) כאחראי נשקייה במרחב דוד, במשטרת ישראל. הנאשם 2 (יליד 1979) - בן דודו של הנאשם 1, והנאשם 3 (יליד 1988) - חברו של הנאשם 2.

ב. האישום הראשון מתמקד בנאשם 1 בלבד. על פי, העביר נאשם זה במשך תקופה של כשמונה חודשים בשנת 2017 (בשלוש הזדמנויות לפחות) מאות כדורי אקדח לאחר. נוכח זאת, הורשע על פי הودאותו בעבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין [להלן: "החוק"].

ג. האישום השני עוסק בכל הנאים. על פיו, בתקופה שבין 5.7.17 ל-2.8.17, בארבעה חודשים, קשרו השלושה קשר לביצוע עסקאות בכספי או נזק וצדדים של אקדה. הקשר התרטט בשיחות בין השלושה ופגישות מתוכננות, ואולם, יודגש, לא כלל באישום זה מעשה אקטיבי מעבר לשיחות המגלמות בחובן את הקשר. על פי פרטיו אישום זה, והרשו הורשע בקשר קשור להשתתפת מטריה אסורה, עבירה לפי סעיף 499(1)(א) לחוק, והנואם 3 הנאים 1 ו-2 בקשר קשור לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 500(7) לחוק.

ד. עובדה רלוונטית נוספת מצאה את מקומה בהסדר הטייעון, אך באשר על הפרק רכיב עובדתי מוסכם, נכון לראותו ככלל מהותית כאמור לעיל. על פיו, אותו אחר הנזכר באישום הראשון ושלידו העביר הנואם 1 כדורים, מתגורר באבו גוש, וחשוב מכך - אינו גורם עין.

2. עדות המאשימה

א. מקום בו על הפרק ערכים מגנים ברורים, דומה, לא נדרש בית המשפט ליתר הרחבה. עם זאת, נכון בណודה זו לשיקף, כי, בפרט ביחס לנואם 1, על הפרק, בין היתר, אמון הציבור במשטרת ישראל, האמון שנייתן בו ע"י מעבידי, וכל זאת לצד הסיכון הגלום במסירת אמל"ח לידיים שאין נאמנות כਮובן גניבת האמל"ח ממעבידי (ה גם שלא הורשע הוא בכך). ואשר לשאר הנאים שעל הפרק, במישור מהותי, הכוונה לשחר באמל"ח, גם אם פורמלית מחויב בית המשפט להיאמד בקפידה לכתב האישום, ובאשר על הפרק קשר קשור, לא ארchip בעוד במישור זה.

ב. ביחס לאיום הראשון, נטען על ידי המאשימה כי יש לקבוע את המתחם על הטווח שבין 12 ל-36 חודשים. בהמשך דבריה, ציינה ב"כ המאשימה, כי ביחס לאיום השני, יש לקבוע מתחם עונש שבין מספר מעט של חודשים מס' 10 חודשים מס' ואשר לענישה ההולמת לדעתה, ביחס לכל הנאים, עטרה ל-5 חודשים מס' בצירוף ענישה נלוות.

3. טעוני ההגנה

במיشور זה יש להבחן בין טענות רבות, הנכונות, גם אם במידה משתנה, לכל הנאשם, לבין טענות שהין רלוונטיות לדין הפרטני ביחס לכל אחד מהם. אפתח במידוש הכללי, באשר יש בכך כדי לתורם להבנת התמונה הכללת.

א. תחילה, ראוי, לרבות משיקולי מדיניות, ליתן ביטוי לכך של פרק נאים שקיבלו אחריות מלאה למעשיהם והודו במיוחס להם במסגרת כתוב האישום שתוקן, תוך שנקחו בחשבון השגותיהם כלפי כתוב האישום המקורי שהוא חמוץ בהרבה מהן".

ב. הנאים 1 ו-2, נעדרי עבר פלילי, הינם, כי על הפרק, כפי שהציג בצד סגנורים הנכבד, עבירות ראשונות ייחידות, וגם ביחס אליהם נרשמה, כאמור, קבלת אחריות מלאה.

ג. ביחס לשולשת הנאים הוכנוتفسרים ע"י שירות המבחן. כמעט אדרש לכך בדיון הפרטני, ואולם, ניתן לאפיין את כל שלושת הتفسרים חיוביים, גם אם ניכר הבדל בין הتفسרים שהוכנו ביחס לנאים 1 ו-2 לבין הנאם 3. לדעת שירות המבחן, ביחס לכל שלושת הנאים, נכון להמליץ על עבודות ל佗עת הציבור (של"צ).

ד. ביחס לשולשת הנאים ביקש הסגנון, ואושרה לו בקשתו, להזמנת חוות דעת מה厰ונה על עבודות שירות. בנסיבות של הילך זה, קובעת סוגית עבודות השירות פרשה לעצמה, ואדרש לכך בפסיקת נפרדת. עם זאת אצין כבר עתה, כי בתחילת, ביחס לכל השלושה, סבר המ厰ונה, שעקרונית ניתן היה לאשר את התאמתם, ואולם, נוכח עמדתו של קצין המשטרה שהתבסס על מידע מודיעין ביחס אליהם, סירב המ厰ונה לאשרם. לאחר דיונים ובירורים וחילוף מספר הודשים, חזר בו קצין המשטרה ביחס לנאם 1. כמפורט להלן, אדרש לכך בנפרד במעלה הדרכ, כאשר בפועל יהיה הדיון רלוונטי, לבסוף, רק ביחס לנאם 2 (באשר ביחס לנאם 1, הוסרה, כאמור, המכשלה, וביחס לנאם 3, לא היה נכון לאשר זאת ללא קשר להתנהלות קצין המשטרה וה厰ונה).

ה. עוד נטען ע"י ההגנה שביחס לכל האישומים, מצויות העבירות הקונקרטיות, על נסיבותהן, ברף התחthon. אשר לכודרים שהעביר הנאם 1 לאחר, הופנה בית המשפט, בין היתר,

להנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16 (מדיניות עונישה בעבירות נשק ומטעני חבלה) ולסעיפים 9(1) ו- 20(1) להנchia האמורה, המשרטטים מדרג ביחס לחומרה הגלומה בעבירות נשק, כאשר כדורים נמצאים בתחום המדרג, ואף על בית המשפט מקובל שאין דומה שחר בחלקי חילוף בודדים מתחר נשק כגון קפיז או נוקר, או כדורים, למשל, לסתור, בנשך מלא ותקין. אשר לעבירות קשירת הקשר טבעי, שבහינתן קשירת קשר שלא עברה את סף השיחות הראשונית ולבטח לא נסתיימה במעשה, הרי, על פני הדברים, על הפרק קשר ברף התחתון. אשר לנאמם 3, אף צוין שעל הפרק קשירת קשר לביצוע עוון.

1. חשיבות של ממש נתונה ביחס לשלוות הנאשמים לתקופת מעצרם - 36 ימי מעצר בפועל ועוד כחודשים וחצי מעצר בית מלא.

לסופה של יום, מצדדת ההגנה בעמדת שירות המבחן, וככל שעה בידי להבין, לחילופין, במעצר שירותה בעבודות שירות.

4. חומרת העבירות, מתחמי העונישה - הכרעת בית המשפט

Heb. **Heb. העבירות שבמרכזן שחר בנשך, ואפילו אין הדבר אלא בחלקי חילוף או כדורים, חומרתן יתרה:**

"עבירות בנשך חומרתן מכופלת, הן בעצם המעבר על החוק והן ובמוצעם במאטריה הספציפית; נשך שאינו כדין, קרי - בראישון כדבי, מועד לפורענות. זכרה האמרה, אם ראיית במחזה תיאטרון אקדמי במערכת הראשונה, סופו שירותה במערכת השנייה או השלישייה. הימצאו של נשך בידים לא נכונות, עלול להביא בסופו של יום אף לקיפוד חי אדם ר"ל. בע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל ([פורסם ב深刻的], 4.12.11) שעסוק בפרשה זו עצמה לגבי נאשם אחר, ציינה השופטת חיות (פסקה 5), כי "שחר בלתי חוקי בנשך סולל את הדרך לפעולות אלימה ובלתי חוקית, והדבר חמור שבעתים במצוות הישראלית בה קיים חשש תמיד כי נשך המוחזק באופן בלתי חוקי יתגלגל לא רק לידיים עבריניים, עניין חמור לעצמו, כי אם לידיים של אלה המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עונית... על כן, כל מי שהופך עצמו לחוליה במנגנון זה של שחר בלתי חוקי בנשך, מוחזק כדי שمبין ויודע אל נכון מה עולות להיות התוצאות הנובעות ממעשייו ומהן הסכנות הנשכנות ממעשיים אלה לחברה כולה"; וראו גם האסמכתאות שם. דברים אלה, שאנו מctrפים אליהם, ודומיהם שנכתבו לאורך השנים, משקפים את מדיניות העונישה המבקשת להחמיר עם העבריינים כדי להגן על הציבור באמצעות הרתעה וגמול, ולתרום את חלוקם של בתים המשפט במאבק בכך" [ע"פ 6371/11 מדינת ישראל נ' אנס הייבי (18.12.2011)].

ואף לשיקולי מדיניות ניתן בפסקה ביתוי ברור:-

"בפסקתנו נקבע, לא אחת, כי יש לראות את תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשך בחומרה רבה. נפסק כי לא ניתן להשלים עם קיומו של 'שוק' מוחתרתי בלתי-חוקי למכירת כל נשק, וזאתו היא תנאי הכרחי למיגורם של מעשי אלימות חמורים, המתרחשים בנסיבותינו בתדרות מדינגה. אלה מתאפשרים, בין היתר, בשל הימצאותם של כל נשק בידי ערביين... הדבר חמור שבעתים במצבות הישראלית, שבה נשק המוחזק באופן בלתי חוקי עלול להגעה אף לידי מערבים בפעולות חבלנית עונית על רקע בטחוני... ואכן, המגמה בשנים האחרונות לגבי עבירות הנשק היא של החמרה ברמת עונשתם של המעורבים בהן ומתן ביתוי עונשי הולמים את הסכנה הנש��ת מהם" [ע"פ 4154/16 רון דהוד נ' מדינת ישראל, (19.1.2017) וכן ראה ע"פ 2802/18 איוב ג'ואמיס נ' מדינת ישראל (26.7.2018); ע"פ 536/17 וسام שלאלדה נ' מדינת ישראל (10.8.17); ע"פ 8045/17 מחמוד ברנסי נ' מדינת ישראל (16.8.2018)].

ואשר לנאים 1, אתקשה שלא להזכיר את פסקת בית המשפט העליון בעניין נסימ עביד:-

"המעשים בהם הורשע המעורר חמורים הם. בין לבין ג'ابر התקיימה מערכת יחסים פטולה של מתן וקבלת שוחד אותה המעורר מינף כדי לבצע עסקה של מכירת אמצעי לחימה, אשר גנב מהבסיסים שבו שירות. אין מדובר במעשה חד-פעמי אלא בדף פעליה חוזר אשר בא לסייעו בשל שיתוף הפעולה של ג'ابر עם המשטרה. המעורר ביצע את המעשים בהיותו שוטר משמר הגבול ותוך שהוא מפר את האמון שניתן לו על ידי המשטרה ועל ידי הציבור, והנזק אשר היה עלול להיגרם מעשיו הרבה לאין ערוך" [ע"פ 5080/15 נסימ עביד נ' מדינת ישראל (10.3.2016)].

אשר למתחמים, מצאתי לנכון להגדירם בנפרד ביחס לכל אחד מהנאשמים. ואולם קודם שางש לקביעת המתחמים, אתן ביתוי לכך שלהערכתני נקלעו ב"כ שני הצדדים לעמדות קצה, אולי אף מעבר למקובל: מצד המאשימה התקשייתית לקבל את התנגדותה לכך, שבנסיבות המתאיימת יתרחיל הרף ממאסר לריצוי בעבודות שירות, וכי במקרה ובכל נסיבות, חייב המתחם להתחיל במאסר מאחריו סORG ובריח, ואפילו למי שתפקידו ביחס אליו טענות ההגנה שפורטו, ומצד ההגנה מתקשה אני לקבל שעבירות מן הסוג שעל הפרק יסת内幕 בעבודות לתועלת הציבור. זאת, גם אם כך הייתה עמדת שירות המבחן. כהערה שהיא בה כדי להקדים מסקנות שיפורטו בהמשך, נכון אני כבר עתה לנוקוט בהערכתה, שמאסר שירוצה בעבודות שירות, בודאי ביחס לנאים שמודה ואין לו עבר פלילי קודם, הוא העונש הולם הסמור לנקודת האיזון המתבקשת. בצדך הפונה בנקודה זו הסניגור לסעיף 20(1) להנחות פרקליט המדינה, ולא בכדי זההה נקודת איזון זו כבר בשלבי הקודמים של ההליך, ונעשה מאמץ לחזור לענישה במגמה זו, ועיין להלן.

א. הנאשם 1 - תוך שאצין שהורשע הוא בשני אישומים וניכר תפיקדו המרכזី בפרשה, קובע אני ביחס למשעו את המתחם כדלקמן: בין חמישה חודשים מסר לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשים מסר בפועל.

ב. הנאשם 2 - הורשע הוא, כאמור, בעבירה אחת של קשרת קשור לביצוע פשע, אך לא כל מעשה עברייני אקטיבי מעבר לקשר זה, וקובע אני את המתחם בין ארבעה חודשים מסר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשים מסר בפועל.

ג. הנאשם 3 - הורשע הוא, כאמור, בעבירה אחת של קשרת קשור, וצדוק הסנגור שעל הפרק עווין. קובע אני את המתחם ביחס אליו על הטווח שבין שלושה חודשים מסר לריצוי בעבודות שירות לבין עשרה חודשים מסר בפועל.

ומכאן לדין הפרטני.

5. הנאשם 1

א. דומני, שראו לפתח ביחס לנואם זה בתמונה הכללית שנגד עיני בית המשפט. מן הצד האחד, על פני הדברים, חלקו בפרשה רב משל עמיתיו. לא זו בלבד שהורשע הוא בשני האישומים, אלא שיש בהם כדי ללמד על התדרדרות שמצויה את עניינו מהאפשרות שאגדיר את מעשו כאקרים. למרות המלצות וההערכות החיויבות ביחס אליו שהוגשו לי, וכך, להערכתי, פני הדברים, הרי באשר העברת כדורים או חלקו נשק לאחרים, לא הייתה זו לדידנו, איירע חد פ уни. העובדה שהוא הוא שוטר, אף מחמירה את מצבו. ואולם, מן הצד الآخر, שילם הוא כבר את המחיר שבעתים יותר מאשר עמיתיו, וראוי לבית המשפט שיקח זאת בחשבון במידה הרואה: פוטר הוא מהמשטרה ואייבד את משרתו, בכך איבד את מעמדו וירד מאיגרא רמה לבירא עמוקה. נוכחות כל זאת, גם מצבו הכלכלי התדרדר כפי שלמד בית המשפט מפיו ומבנה משפטו, ומאמין אני לדברים. לשון אחר: גם אם ראוי היה להחמיר עימנו בהרבה ביחס לעמיתיו, יתכן שראווי בבית המשפט לנתקות מידה של מתינות באשר, בפועל, שילם הוא כבר מחיר כבד ביותר עוד קודם גזר דין זה.

ולאחר זאת, אשוב ואזכיר שעל הפרק נאשם ללא עבר פלילי קודם, שנטל את מלאו
האחריות על מעשיו.

ג. بد בבד, תקפים נתונים נוספים שפורטו כבר במסגרת גזר דין זה: ישב הוא לראשונה מימי
בעצר למעלה מחודש, ובمعצר בית לאחר מכן. כאמור, לאחר שכבר התאפשרה יציאתו
לעבודה, נאלץ הוא לתור אחורי עבודה חדשה, באשר למשטרת לא ניתן לו עוד לשוב, ובצדך.

ד. שירות המבחן התרשם ממנו לחוב, ובמובاهך.

ה. נכון זאת, ובניגוד לעמדת המאשימה, נכון לגוזר את עונשו על גבול הרף הנוכחי שבמתחם
בו ראוי לנכון להכיר, שהוא גבוה ממתחמיים של האחרים - מסר לתקופה של חמישה
חודשים שירות בעבודות שירות לצד עינוי נלוית כדלהן.

6. הנאשם 2

א. כאמור הורשע הוא בעבירה אחת - קשרת קשור לביצוע פשע.

ב. גם ביחס אליו תקפים נתונים רלוונטיים שכבר פורטו, בכלל הודיעתו והעדר עבר פלילי קודם.
מקבל אני גם, שנית לאפיין את עבירת הקשר ברף הנמוך באשר לא חרגו הדברים משיחות.
משקל ינתן אף לתקופת מעצרו לראשונה בחיו, ובעצר הבית ותסקרי שירות המבחן.

ג. נכון זאת, נכון, גם ביחס אליו, לגוזר את עונשו ברף הנוכחי של המתחם - ארבעה חודשים
מסר לרכיבי בעבודות שירות. עיר אני לך, שכן למועד מתן גזר דין זה אין בידי אישור סופי
מצד הממונה על עבודות שירות, כאמור טעון נושא זה דין נפרד.

7. הנאשם 3

א. בכל הקשור לעבירה בה הורשע, אין חולקין שהיא הקללה שבעבירות שבכתב אישום זה. אילו
עמוד 7

היה בפני נאשם ללא עבר פלילי קודם, מחויב היתי לגישה עקבית ולעונש בתחתית מתחם הענישה. דא עקא, תמונה המצב ביחס לנאשם זה, מורכבת יותר.

ב. לחובתו שתי הרשעות קודמות. הראשונה, מבית משפט זה משנת 2012, ואף לא הייתה היא עבירה קלה:TKIFAH וחלשה ממשית שבعقوותה נדון ל-10 חודשים מאסר (ת"פ 16945-06-12). השניה רלוונטיית אף יותר לעניינו. בשנת 2015 הורשע נאשם זה, שעובד בבית משפט זה, בקשרת קשר בעקבותיה נדון לשישה חודשים מאסר בעבודות שירות (ת"פ 61193-11-15). יותר מכך: נטען, שבוצעה העבירה דין בתוך התקופה בה ריצה את עבודות השירות.

ג. ואם בכך לא סגי, במסגרת גזר הדין הוטל עליו מאסר על תנאי למשך ארבעה חודשים. התנאי הינו להפעלה מכל שיורשע הנאשם בעבירות קשרת קשר, כאמור, אכן הורשע הוא בהתאם. לשון אחר: נקודת המוצא לבית משפט זה הינה בעובדה שכליי הנאשם 3 תקף מאסר על תנאי בר הפעלה.

ג. נכון העבודה של הפרק עבירה שלישיית לנאשם זה, בשימ לב לכך שבוצעה העבירה בזמן ריצוי עבודות שירות קודמות, ועל רקע התנאי דלעיל, לא ניתן לגזר את עונשו של נאשם זה על הרף התיכון שבמתחם, ואף לא יהיה נכון לאשר עבודות שירות לנאשם שביצעו את מעשייו בזמן ריצוי עבודות השירות הקודמות שהושטו עליו. ידרש, אפוא, בית המשפט להציב את הרף גובה יותר.

ד. נקודת האיזון, לטעמי, שתיתן ביטוי גם להודיעתו, הינה במאסר בפועל לתקופה מקבילה לתנאי והפעלת התנאי בחופף. ביחס אליו, אף אהיה נכון להורות על ניכוי תקופת מעצרו מתקופת המאסר, דבר שלא אהיה נכון לאשרו לשאר הנאשמים שיביצעו עבודות שירות.

8. סוגיות עבודות השירות

עמוד 8

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

נקודות המוצא לשלב זה של הדיון, הינה בסעיף 51ב(ב1) לחוק העונשין, המאפשר למומונה שלא לאשר את התאמתו של הנאשם של ביצוען של עבודות שירות - "...**נכח קיומו של חсад לפגיעה בגופו או בחיו של אדם... קביעת אי התאמתו... תtabסס על חוות דעת שקיבל המmono... מכך משטרה שהסמין לכך ראש אנף החקירה ומודיעין במשטרת ישראל...**". כאמור, בתחילת פסל המmono את שלושת הנאים, ורק עבור למועד הטיעונים לעונש חוזר בו ביחס לנאים 1. בשלב זה, רלוונטי דיון זה, בפועל, רק ביחס לנאים 2.

ב. חוות הדעת שהוגשו ביום 18.5.19 וביום 3.9.19 ביחס לנאים זה, מציניות באופן לפחות ביותר את העובדה שגורמי מודיעין הגיעו חוות דעת שלילית, בית המשפט מצידם ביקש לעיין בחומר, נערכו דיונים, ונתבקשו הבהרות. אצין כבר עתה, שלא היה בהן כדי לספק, ואך בשל כך של הפרק חומר מודיעין, אמן מלהרחב בנושא.

כאמור, בשלב זה, לא נמצא עוד טעם להביא את האמור בכל הפרפרחות שהוכנו בהוראת בית המשפט ביחס לנאים 1, ואסתפק בעניינו של הנאשם 2, רק לגבי הנושא עדין רלוונטי. עניינו הכללי, במידע בדבר סחר באמל"ח.

כאמור, נוקט לשון החוק בקיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחיו של אדם. ואולם, באשר מתבססת חוות הדעת על מידע מודיעין, שאין לבית המשפט כל יכולת אמיתית לתחות על קנקנו, נדרשת זיהירות, וכך ניתן ביטוי גם בפסקה המועטת שהתגבשה לאחר שנחקק הטעיף הנ"ל. למיטב הדעה, המקירה היחיד בו הובא הנושא בפני בית המשפט העליון, הינו בפרש אליהם יתח שמקורו בדיון בנסיבות מעט דומות וראשיתו בבית המשפט המחוזי בחיפה. בית המשפט העליון היה ער לביעיות המשפטית, ובהחלטתו שהורתה על החזרת הנושא לבית משפט המחוזי, היה כדי לשקוף בבירור, שנתונה לבית המשפט המחוזי הסמכות למלוא שיקול הדעת לשאלת, האם ועד כמה יש במידע מודיעין כדי למדוד על סכנה לציבור:

"...הערעור מתקיים בהסכמה במובן זה שהתיק יוחזר לבית משפט כמו להשלמת טיעונים בנושא יכולתו של המערער לבצע עבודות שירות, וזאת לאחר שיעין בית

המשפט בחומר לרבות החומר החדש, שלגביו תימסר למעערר פרפרזה לקרהת הדיון. בעקבות זאת ישוב ויכרע בית המשפט אם יוכל המערר לבצע עבודות שירות אם לאו" [ע"פ 8850/16, אליו יתח נגד מדינת ישראל].

ה גם שבסופו של דבר לא אושר יתח הנ"ל לعبادות שירות [ת.פ. 15-08-17110]. לעומת בברור מהאמור, שסביר בית המשפט העליון שנותן לבית משפט זה שיקול הדעת, גם אם, אולי, דעת הממונה שאין בידו אפשרות, אלא לאמץ את חוות דעת קצין המשטרה, מעט שונה. דיון נרחב בסוגיה בכלל בהחלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב מפי כב' השופט כבוב במסגרת תפ. 40267 מ"י ב' יצחק חדיף, עין שם. קיימים אף מקרים נוספים בהם היה בית המשפט להורות על עבודות שירות בגין לדעת הממונה - [השווה, ת.פ. 14-06-41112 (שלום ק"ג) מ"י ב' גויטע ואח'; פ"ל 17-01-8533].
(שלום י-ם) מ"י ב' שוקרון; ועוד].

גם אם במאמרות מסווגרים בלבד, מצאיי לנכון, קודם שאחתום פיסקה זאת, לכל הפחות להעלות בתמצית את השאלות הכרוכות בעו"ת בחוק האמור. גם שפשיטה ופשיטה, שמחיב החוק את בתי המשפט כrho'ו וכלהנו, ניכרים קשייו, ויש מקום לשאלת האם לא יהא נכון ליתן במעט את הדעת בעו"ת זאת. הבסיס לפסילת הממונה את בקשתו של הנאשם, לאישור התאמה לביצוע עבודות שירות, במצבים מן הסוג שעל הפרק, מקורי במידע מודיעין שימושיים לא הוצאה לגבי תעודה חיסין, ואשר מעולם לא הייתה בסיס להגשת כתב אישום כלשהו כנגד אותו נאשם. הינו, כי זו בלבד שלא הורשע הנאשם בעבירות אליהן מתיחס אותו מידע מודיעין, אף לא נקבע שיש בו כדי ללמד על סיכוי סביר להרשעה. לכן, הרי, לא הוגש כל כתב אישום. איןני בטוח שמצוב דברים זה נקי לחולוטן מכל ספק בכל הקשור לזכויות היסוד של הנאשם. לכל נאשם עומדת גם חזקת חפות יחסית, לפחות, גם אם הורשע בתיק נתון (כפי שהורשעו הנאשמים בפרשتنا), זכותו שלא תיזקף לחובתו עבירה שביצעו כמובן, בה לא הואשם מעולם, וממילא אף לא הורשע בגיןה. ואף השוואה בין הנאים 2 ל-3 בהליך זה, יש בה כדי להמחיש את העו"ת. מבחינת הממונה, יש מקום לגזרה שווה בין הנאים 2 לבין הנאים 3. שניים נפסלו על ידו. ואולם בעוד שביחס לנאים 3, קיימות הרשות קודמות (ומשם מה, לא בשל כך נפסל הוא, ואף לא בשל כך שבוצעה העבירה דן במהלך עבודות שירות קודמות שנגזרו עליו), ביחס לנאים 2 לא היה בידי הממונה, אלא מידע מודיעין, הא אותו לאו. ברם, לא היה בכך כדי להניא את הממונה להבחן.

בין השניים, ו מבחינתו, גם אם על יסוד החוק, שימוש המידע המודיעיני בסיס לפסילתו. יש, אפוא, מקום לשאלת האם אין בפסילת נאשם על ידי קצין משטרה, שחוות דעתו מוצעת אוטומטית על ידי הממונה, כדי לככול את ידי בית המשפט מעל המידה.

1. לא ארchip עוד בסוגיה זו, אך נכון לטעמי הערכתי שבנסיבות אלה ראוי, לכל הფחות, שיפורשו סמכויות הממונה לפסול נאשם על פי סעיף 51ב' לחוק במצבם המירבי האפשרי, באשר מתחייב הדבר מעקרונות יסוד בכל הנוגעים לזכויות נאשמים. לתפיסתי, לא נעדו סמכויות קצין המשטרה והממונה שבסעיף הנ"ל, אלא למצביו קיצון מובהקים בלבד, וספק רב עד כמה ניתן לראות בנאים נדררי עבר פלילי, ככאלה הנכנסים לאותן קטגוריות חריגות, בהן, נכון, אולי, לקבל את חוות דעתו של קצין משטרה בנסיבות כאמור. ודומני, שכך בדיק עשה בית המשפט העליון בהלכת יתח הנ"ל, כאשר הבהיר שתנתן שיקול הדעת הסופי לבית המשפט, ولو בלבד.

2. במהלך מקבץ הדיונים שקדמו לגור הדין ו שנבעו בחלוקת מהתנגדות הממונה, ניתנה ביום 19.1.1.19 החלטת בית המשפט הדנה בהרחבת בסוגיה, ובסעיף 7 ניתנה הוראה לממונה לבחון את השמת הנאשמים לעבודות שירות בבתי עליון. מעבר לכך, נכתב במפורשות כי - "וככל שיעמוד על דעתו המקורי, ינמק, מודיע, לדעתו, גם בהינתן חומר מודיעין כאמור לעיל, לא ניתן לבצע השמה בבתי קברים, ככל שהוא על כך בבית המשפט". הממונה אףלו לא סבר שעליו להתייחס לכך, ולהסביר לבית המשפט. אצין שגם עתה אינו מצליח להבין את הסיכון הציבורי בהשمت נאשם לריצוי מסרו בעבודות שירות בבית עליון, גם אם היה כלפי חומר מודיעין בעית. בודאי נאשם ללא עבר פלילי קודם כלשהו.

3. על יסוד כל האמור, ולמרות חוות דעתו השילנית של הממונה, נכון, לאחר עיון בחומר המודיעין שהציג לי, ותוך שאdegish שעל הפרק נאשם שזו היא הרשותו הראשונה, ושמועלם לא הוגש כלפי כל כתב אישום בהتابס על אותו חומר מודיעין, אשר לעבודות שירות את הנאשם 2.

9. סוף דבר, גוזר אני כדלקמן:

א. הנאשם 1 - מאסר בפועל לתקופה של חמישה חודשים לRICTO בעבודות שירות. מועד

התחלתה ומקום ההשמה "קבעו ע"י הממונה; תחילת רICTO בעבודות השירות, לא לפני

.1.9.2019

ב. הנאשם 2 - מאסר בפועל לתקופה של ארבעה חודשים לRICTO בעבודות שירות. מועד

התחלתה ומקום ההשמה "קבעו ע"י הממונה.

ג. הנאשם 3 - מאסר בפועל לתקופה של ארבעה חודשים, ממנה ינכו 36 ימי מעצרו. הנואם

יתיצב לרICTO לקריאת עונשו בכלא ניצן ביום 16.9.2019, בשעה 10:00; כמו כן מופעל בזה

בחופף להנ"ל מאסר על תנאי שאורכו ארבעה חודשים, שהוטל על הנואם בת"פ

61193-11-15, של בית משפט זה.

ד. כל הנואמים - בשים לב למגוון העבירות שעל הפרק, וגם אם אין הדבר תואם ביחס לחלק

מהנאומים את העבירות בהן הורשעו, הנכון הוא לגזר מאסר על תנאי שיוגדר לעבירות

المצוויות במידה מסוימת במשפט הפרשה. בהמשך כאמור, גוזר אני שישה חודשים, ככל שיורשע

מי מבין הנואמים בתקופה של שנתיים מהיום בעבירה נוספת לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

זכות ערעור נתונה כחוק.

ניתן היום, ז' תמוז תשע"ט, 10 ביולי 2019, במעמד הצדדים.